

[Himmelstrup.]

Spørgsmaal til Formanden for Toldraadet om, hvad man inden for Skattelovskommissionen tilsigtede med Hensyn til alle de midlertidige Skatte- og Afgiftslove, og dertil svarede Toldraadets Formand, der jo ogsaa er Formand for Skattelovskommissionen, at det havde overhovedet ikke været under Overvejelse endnu i Kommissionen.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører var altsaa af den Opfattelse, at disse Love skulde forlænges uændrede, og der er i og for sig heller ingen Tvivl om, at det vil ske, for nu har Regeringspartierne jo Magt til at gøre det, men jeg synes dog, det vilde have været af Interesse at faa at vide, hvad det egentlig er, man forlænger uændret. Saaledes som Forslagene er forelagt, er der jo ikke et Menneske, der uden at gøre et meget stort Arbejde kan blive klar over, hvad det er, det drejer sig om, og hvilke Beløb det drejer sig om. Bemærkningerne til Lovforslagene er ganske overordentlig faamælte. Jeg kan nok se, at der i Slutningen af Bemærkningerne henvises til en tidligere Forelæggelse, hvor der er redegjort for, hvad det drejer sig om, men det var dog ogsaa af en vis Interesse at faa at vide, hvilke Beløb det drejer sig om. Det er nemlig ikke saa helt smaa Summer, jeg tror, det er mellem 75 og 80 Mill. Kr. Jeg synes, det var rimeligt, om man fra Administrationens Side lettede Rigsdagens Arbejde ved at give noget mere fyldige Oplysninger, men der er jo i det hele taget for Tiden en Tendens til at lade Motiver og Bemærkninger til Lovforslag, der forelægges, være gennemgaaende ganske overordentlig svage og intetsigende.

For nogen Tid siden blev der holdt et Foredrag i „Nationaløkonomisk Forening“, for øvrigt af en Mand fra Statsadministrationen, om et Emne, som ogsaa havde været til Behandling i Rigsdagen, og der beklagede han sig netop over, at han overhovedet ikke kunde læse noget ud af de Motiver og Bemærkninger, som ledsagede det Forslag, der var til Behandling, og saa henviste han til de udførlige Bemærkninger og Redegørelser, som altid findes til svenske og norske Lovforslag, og stillede den danske Fattigdom paa dette Omraade op i Modsætning dertil, men saa føjede han til, at der inden for den røde Bygning er en Opfattelse, der er formuleret paa følgende Maade: „Mine Herrer, ærlig talt: betyder Motiverne meget for et Forslags Skæbne, er det ikke ganske andre Ting, der afgør, om et Forslag bliver til Lov eller ikke? Hvorfor da gøre sig Ulejlighed med Ud-

arbejdelsen af udførlige Motiver, der tilmed ved deres eventuelle Svagheder maaske kan blive Udgangspunkt for Angreb fra Modstandernes Side.“ Derfor skrives der kun saa lidt som muligt i Bemærkningerne, og disse Forslag her er jo, selv om det er Gengangere — og jeg erkender, at det betyder noget —, klassiske Eksempler paa, hvorledes et Forslag forelægges, uden at man i Virkeligheden af selve Forslaget kan se noget som helst om, hvad det drejer sig om, eller hvilke Beløb det omfatter. Forholdet er tilmed det, at der aldrig i Bemærkningerne til de Lovforslag, der her er Tale om, har været redegjort for, hvilke Beløb det drejer sig om. Først i Forfjor halede vi fra Udvalgets Side ud af Finansministeriet, hvor store Beløb det var, og det drejer sig altsaa om meget betydelige Beløb, en 75—80 Mill. Kr.

Det er jo rigtigt, at saaledes som Statshusholdningen føres, kan disse Penge ikke undværes paa Finansloven, og det var jo da ogsaa Grunden til, at den højtærede Finansminister, da han forelagde sit Finanslovsforslag i Oktober Maaned i Fjor, i Bemærkningerne til § 5, hvorpaa disse Beløb er opført, udtalte, at han forudsatte, at disse midlertidige Told- og Afgiftslove, som udløb med Juni Maaned 1938, vilde blive forlænget Finansaaret ud, og det er jo rigtigt, det skal til; naar man ikke kan nedskrive Udgifterne, maa der løbende Indtægter til for at dække dem. Den Betragtning hylder vi ogsaa, vi er Tilhængere af den Opfattelse, at Statens løbende Udgifter skal dækkes af de løbende Indtægter, og derfor vil vi være med til paa væsentlige Omraader af de Told- og Afgiftslove, der er Tale om her, at skaffe den højtærede Finansminister de Penge, som er nødvendige. Men vi mener paa den anden Side i Aar som tidligere, at den højtærede Finansminister ikke har Brug for alle de Penge, det drejer sig om her. I Aar som tidligere har nemlig den højtærede Finansminister utvivlsomt budgetteret sine Indtægter alt for lavt, saa at der, naar Finansaaret løber ud og Finansministeren til Oktober skal forelægge Regnskab for Aaret, vil vise sig at være indkommet langt større Beløb paa § 5, end Finansministeren har regnet med. Det gælder dels de direkte Skatter, hvoraf navnlig Selskabsskatten vil give mere end budgetteret, og det vil i ganske særlig Grad — ligesom for øvrigt i tidligere Aar — gælde Forbrugsafgifterne.

For indeværende Finansaar, altsaa